

इत्य् उक्तः शकटालेन हन्त्री ऽहं तस्य वेश्मनि
प्रतीक्षमाणो ऽवसरं तान्य् अहान्य् अत्यवाह्यं । 78

तस्य अथ योगनन्दस्य, काणभूते, कदाचन
पुत्रो हिरण्यगुप्ताख्यो मृगययि गतो ऽभवत् । 79.
अश्ववेगात् प्रयातस्य कथंचिद् दूरम् अन्तरं
एकाकिनो वने तस्य वासरः पर्यहृषित । 80
ततश्च च तां निशां नेतुं वृक्षम् आरोहति स्म सः,
क्षणात् तत्र 'एव च आरोहद् ऋक्षः सिंहेन भीषितः । 81

स दृष्ट्वा राजपुत्रं तं भीतिं मानुषभाषया,
मा भैषीरू मम मित्रं त्वम् इत्य् उक्त्वा निर्भयं व्यधात् । 82
विश्रम्भाद् ऋक्षवाक्येन राजपुत्रो ऽथ सुप्तवान्,
ऋक्षस् तु जाग्रद् एव आसीद्, अधः सिंहो ऽथ सो ऽब्रवीत् । 83

ऋक्ष मानुषम् एतं मे क्षिप यावद् व्रजाम्य् अहं;
ऋक्षस् ततो ऽब्रवीत्, पाप न मित्रं घातयाम्य् अहं । 84

क्रमाद् ऋक्षे प्रसुप्ते ऽथ राजपुत्रे च जाग्रति,
पुनः सिंहो ऽब्रवीद्, एतम् ऋक्षं मे क्षिप मानुष । 85

तच् कृत्वा आत्मभयात् तेन सिंहस्य आराधनाय सः
क्षिप्तो ऽपि न अपतच् चिश्रम् ऋक्षो दैवप्रबोधितः । 86

मित्रद्रोहिन् भव उन्मत्त इति शापम् अदाच् च सः
तस्य राजसुतस्य एतद्वृत्तान्तावगमावधिं । 87